

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce: **Tuzex CZ s.r.o.**, IČO 28213572, se sídlem v Praze 5, nám. 14. října 1307/2, zastoupen Mgr. et Mgr. Petrem Mališem, advokátem kanceláře Jansa, Mokrý, Otevřel & partneři, s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem v Ostravě, Sokola Tůmy 743/16,

proti

žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem v Praze 6 – Bubeneč, Antonína Čermáka 2a,

za účasti osob

zúčastněných na řízení:

- a) **TUZEX a.s.**, IČO 06227619, se sídlem v Praze, Pařížská 1076/7,
 - b) **TUZEX services s.r.o.**, se sídlem v Praze 1, Křižovnická 86/6,
- obě zastoupeny JUDr. Matějem Sedláčkem, patentovým zástupcem v Praze, se sídlem v Praze 4, Pod Pekařkou 1,

o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 13.2.2018, č.j. O-507943/D17045265/2017/ÚPV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

- 1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, jímž byl zamítnut rozklad podaný žalobcem proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 12. 4. 2017 ve věci námitek proti zápisu kombinovaného označení zn. sp. 0-507943 do rejstříku ochranných známek, jehož přihlašovatelem je společnost TUZEX Services s.r.o., jímž bylo zastaveno řízení o námitkách podaných žalobcem podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, (výrok I.) a dále zamítnuty námitky žalobce podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. i) a k) citovaného zákona (výrok II.).
- 2. O zastavení řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách proti zápisu kombinovaného označení zn. sp.0-507943 (dále též jako „přihlašované označení“) bylo rozhodnuto podle § 26 odst. 1 zákona o ochranných známkách z důvodu, že namítaná kombinovaná ochranná známka č. 282184 (dále též „namítaná ochranná známka“) byla ke dni 27. 3. 2017 zrušena v plném rozsahu, a tudíž odpadl právní důvod k projednávání námitek podaných podle výše uvedeného ustanovení.
- 3. Ve výroku II. správní orgán I. stupně zamítl námitky uplatněné podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. i) a k) zákona o ochranných známkách, proti zápisu výše uvedeného kombinovaného označení do rejstříku ochranných známek, neboť žalobce v pozici namítajícího neprokázal, že by měl aktivní legitimaci k podání námitek.
- 4. Zamítnutí námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách bylo odůvodněno tím, že namítající neunesl své důkazní břemeno, neboť předloženými doklady neprokázal, že by napadená přihláška ochranné známky byla podána v nedobré víře. Nedobrou víru přitom nelze spatřovat v tom, že přihlašovatel podal návrh na zrušení starší ochranné známky namítajícího č. 282184.
- 5. Žalovaný vycházel z následujícího skutkového stavu:
Kombinované označení sp. zn. 0-507943

bylo přihlášeno s právem přednosti ode dne 30. 9. 2013 a zveřejněno dne 22. 4. 2015 pro následující výrobky a služby zařazené do tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (3) přípravky pro bělení a jiné prostředky k praní, přípravky pro čištění, leštění, odmašťování a broušení, vonné oleje, vlasové vody, mýdla, parfémy, éterické oleje a esence, kosmetika, kosmetické přípravky do koupele, výrobky péče o vlasy, zubní pasty, dezodorační a hygienické přípravky; (9) data, databáze, databázové produkty, databázové systémy, informace a záznamy v elektronické podobě, bez ohledu na to, zda uložené na samostatných nosičích a nebo v rámci datových, informačních či telekomunikačních sítí, nosiče dat všeho druhu spadající do třídy 9, zařízení na zpracování a přenos dat, audiovizuální díla na nosičích, audiovizuální díla v digitální podobě, filmy exponované, hudební díla na nosičích nebo v elektronické podobě, CD, DVD a Blue-ray disky, fotografické přístroje a ostatní technika spojená s fotografováním patřící do této třídy, kinematografické přístroje, fotoaparáty, gramofony, rádia, kazetové přehrávače, přehrávače kompaktních disků, magnetofony, videokamery, filmové kamery, televizní přijímače, kopírovací zařízení a stroje, telefonní přístroje, telefonní záznamníky, vybavení a doplňky automobilů spadající do této třídy, elektrické baterie, elektrická zařízení na dálkové ovládání zařízení, elektrotechnický materiál a součástky a díly spadající do této třídy, přístroje a zařízení pro záznam, přenos, převod, zpracování a reprodukci zvuku, obrazu, textu nebo jiných dat či informací, nosiče záznamu zvuku, obrazu, textu nebo jiných dat či informací, kancelářské stroje a zařízení patřící do této třídy, faxy, elektronické časopisy, elektronická periodika a knihy v elektronické podobě, související software a hardware, včetně elektronických multimediálních aplikací, multimediálních nebo informačních katalogů a aplikací pro prohlížení, zpracovávání nebo uchovávání dat v elektronické podobě, software pro vyhledávání ve všech sítích z oblasti výpočetní techniky, elektronické, datové, informační a komunikační sítě, multimediální aplikace, 3D animace, multimediální informační katalogy, programové vybavení umožňující elektronické obchodování, videohry, vědecké, námořní, zeměměřičské, elektrické, fotografické, filmové, optické, navazovací, signální, kontrolní (řídící), záchranné a výukové zařízení a nástroje, měřicí přístroje a pomůcky, přístroje a nástroje optické, přístroje a nástroje k měření a signalizování, prodejní automaty a zařízení s provozem na mince, kontrolní pokladny, výpočetní technika, registrační pokladny, počítačový hardware, firmware a software, počítačové příslušenství, počítačové nebo elektronické hry nebo přístroje určené pro zábavu, díly k počítačům a periferní přístroje a zařízení, počítačové programy, přístroje a nástroje elektrické zařazené v této třídě, přístroje a nástroje elektronické, zejména spotřební elektronika všeho druhu, elektrické přístroje pro domácnost, televizní přístroje, magnetofony, radiopřijímače, radiomagnetofony, videomagnetofony, videopřehrávače, zapisovací pokladny (záznam), kalkulační stroje, přístroje pro zpracování informací a výpočetní technika, digitální kalkulačky a kalkulačky časových pásem, elektrické akumulátory včetně pro vozidla, elektrické baterie nabíjecí, elektrické ovládací a rozvodné desky, plastové obaly nosičů informací, hrací přístroje fungující po připojení na televizní přijímače, televizní hry, nápojové automaty; (11) přístroje pro osvětlení, topení, výrobu páry, pro vaření, přístroje chladicí, pro sušení, ventilací, distribuci vody a zdravotní zařízení, sanitární zboží, dřezy, sprchové kouty, vany; (14) šperky, pouzdra na šperky,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.

drahé kovy, diamanty, perly, drahé kameny, hodinky, pouzdra na hodinky, medaile, vzácné kovy a jejich slitiny a výrobky z těchto látek, klenoty, bižuterie, drahokamy, chron o metrické přístroje; (16) lepenka a výrobky z tohoto materiálu, které nejsou zařazeny do jiných tříd, fotografie, iepidia pro papírenství nebo domácnost, materiál pro umělce, plastické obaly nezařazené do jiných tříd, písma pro tiskárny, štočky; (18) kabelky, deštníky, slunečníky, batohy, peněženky, diplomatky, cestovní a sportovní tašky, turistické batohy, kufry, kožené desky, kožené pásky, kožešiny (kůže zvířat), hole; (20) nábytek, zrcadla, rámy, výrobky nejmenované v jiných třídách ze dřeva, korku, rákosu, vrbového proutí, z rohu, kosti, slonoviny, z kostic, želvoviny, jantaru, perleti, mořské pěny, náhražky všech těchto materiálů nebo náhražky z plastických hmot; (21) sklo s výjimkou skla stavebního, porcelán, křišťál, broušené, leptané, zdobené i hladké sklo, výrobky ze skla, zejména nádobí a stolní náčiní, sklenice, láhve, šálky, podšálky, konvice, karafy, misky, misky, žardiniéry, talíře, vázy, svícny, kose, džbány, náčiní a nádoby pro domácnost nebo kuchyň, hřebeny a mycí houby, kartáče (s výjimkou štětců), materiály pro výrobu kartáčů, čisticí prostředky; (24) ručníky, stolní ubrusy, ložní prádlo, vyšívání stolní a ložní prádlo, přehozy na postele, koupelnové textilie (s výjimkou oděvů), kapesníky látkové, tkaniny a textilní výrobky, které nejsou uvedeny v jiných třídách; (25) obuv; (27) koberce, rohožky, rohože, linoleum a jiné obklady podlah, tapety na stěny nikoliv textilní; (28) hry, hračky, potřeby pro gymnastiku a sport, které nejsou uvedeny v jiných třídách, vánoční ozdoby, hrací karty; (30) kuchyňská sůl; (32) piva; (33) alkoholické nápoje s výjimkou piva; (35) propagační, reklamní a inzertní činnost, reklamní materiály (aktualizace), předvádění zboží, reklamní agentura, aktualizování reklamních materiálů, rozšiřování a zasílání reklamních materiálů, především letáků, prospektů, katalogů, periodických a neperiodických publikací, tiskovin a různých vzorků, vydávání reklamních textů, rozhlasová a televizní reklama, reklama na Internetu, poskytování reklamního prostoru po síti pro třetí osoby, zajištění reklamních kampaní, obchodní průzkum, průzkum trhu, zprostředkovatelská činnost v oblasti reklamy, pomoc při řízení obchodních a průmyslových podniků, pomoc při řízení obchodní Činnosti, služby a poradenství v obchodní činnosti, obchodní management a podnikové poradenství, obchodní nebo podnikatelské informace, marketingové studie, organizační poradenství, zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu s výrobky uvedenými ve třídách 3, 9, 11, 14, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 32 a 33, zprostředkování v oblasti provozování sítě obchodů, obchodních středisek, business, know-how pro oblast elektronického obchodování a služeb, administrativní služby, správa podniku, zprostředkování obchodních kontaktů, provádění obchodních operací, informační a poradenská činnost k obchodním a reklamním účelům, činnost ekonomických a organizačních poradců, ekonomické prognózy, organizování komerčních akcí, pořádání výstav k obchodním účelům, merchandising, franchising, komerční využití Internetu v oblastech komerčních internetových médií a vyhledávacích služeb, on-líne inzerce, systemizace informací do počítačových databází, komerční využití Internetu v oblastech komerčních internetových médií a vyhledávacích služeb, shromažďování, poskytování, třídění, překlad nebo jiné zpracovávání obchodních nebo podnikatelských informací včetně vytváření, zpracovávání a třídění dat v rámci databází, organizace a pořádání výstav ke komerčním a reklamním účelům, komerční informační kancelář, zprostředkovatelská Činnost v oblasti marketingu, reklamy a inzerce, obchodní nebo podnikatelské informace, předvádění zboží prostřednictvím Internetu, přeskupování různých výrobků pro třetí osoby za účelem umožnit spotřebiteli vybírat a nakupovat mimo přepravy zboží, komerční využití

Internetu v oblastech obchodu a nabídky služeb s obchodem spojených, inzertní, propagační služby a informační služby poskytované prostřednictvím Internetu za účelem obchodu, poskytování tržního prostoru po síti pro sjednávání obchodních transakcí mezi třetími stranami při prodeji, nákupu a výměně zboží, provozování aukcí po síti, služby řízení IT dat, zpracovávání, kompilace, analýza a vyhodnocování dat počítačových databází, informace, poradenství a konzultace vztahující se k výše uvedeným službám; (36) bankovníctví, finanční, peněžní, nemovitostní a pojišťovací služby, daňové služby, finanční analýzy a informace, finanční poradenství, služby pro zpracování plateb po síti, služby elektronických plateb, činnost finančních poradců, zprostředkovatelské služby burzy cenných papírů, zprostředkování služeb vztahujících se k obchodu s cennými papíry, akciím, obligacím, opcím a dalším cenným papíry, informace, poradenství a konzultace vztahující se k výše uvedeným službám, oceňování, realitní činnost, poradenství v oblasti nemovitostí, správa nemovitostí, odhady a oceňování spadající do této třídy, pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, konzultační a poradenská činnost v oblasti nemovitostí, správa nemovitostí, shromažďování prostředků na dobročinné účely, finanční sponzorování, organizování sbírek, zprostředkovatelská činnost v rámci této třídy; (37) stavebnictví, provádění oprav a instalací, elektroinstalatérství, montáž a oprava měřicí a regulační techniky, výstavba dopravních staveb a zařízení, montáž, údržba a opravy počítačů, počítačových sítí a počítačových periferních zařízení, servisní služby, instalace, opravy, servis elektrických a elektronických zařízení, servisní služby v oblasti výpočetní techniky; (38) telekomunikační služby, provozování internetového portálu, počítačová komunikace, elektronický přenos dat pomocí výpočetní techniky (počítačů), elektronický přenos dat na zakázku/za úplaty, elektronická pošta, pronájem telekomunikačních přístrojů a zařízení pro přenos dat, zprostředkování přístupu ke globální počítačové síti, služby webových portálů, komunikační služby prostřednictvím Internetu, vnějších a vnitřních sítí, přenos dat nebo informací prostřednictvím telekomunikačních zařízení, počítačů, mobilních telefonů, služby zabezpečující audiovizuální komunikaci prostřednictvím informačních telekomunikačních sítí, kupříkladu počítačové sítě Internet, mobilních telefonů, satelitu a podobně, komunikace prostřednictvím sítí vláknové optiky, počítačových terminálů, rádia a telefonu, počítačem řízený přenos dat a obrazu, poskytování přístupu do světových počítačových sítí, poskytování interaktivních on-line vývěsek pro přenos vzkazů mezi počítačovými uživateli, informace, poradenství a konzultace vztahující se k výše uvedeným službám; (42) projektové řízení, návrh programového vybavení, aktualizace programového vybavení, údržba programového vybavení, programování počítačů, pronájem doby přístupu k databázi, technické studie v oblasti počítačů a programového vybavení, vývoj a tvorba systémů pro elektronické obchodování včetně příslušného software a hardware, know-how pro oblast informačních technologií, tvorba software, programování internetových databázových systémů a internetových aplikací, programování multimediálních aplikací, vytváření a modelování 3D animací, interaktivní a grafické programy, tvorba multimediálních dokumentů, prezentací, aplikací, katalogů a podobně, konstrukce www prezentací a řešení www serverů, počítačové animace a vizualizace, programové projekty (tvorba), elektronický portál (tvorba), internetová doména (tvorba), tvorba informačních databází, elektronických časopisů, periodik, knih konfigurace, instalace a údržba sítí, informačních databázových systémů a jejich aplikací, služby v oblasti certifikace, certifikační činnost, certifikace výrobků a služeb, systém hodnocení kvality výrobků a služeb, kontrola, inspekce, testování, zkoušení a provádění certifikačních auditů, vyhodnocování a

prověřování výrobků a služeb, vydávání a udělování certifikátů, tvorba pravidel a norem pro certifikaci, informace z oblasti certifikace, zprostředkování a poskytování certifikačních údajů, projekty a expertizy (služby-), zkušebnictví, nezávislá kontrola kvality výrobků a služeb, spolupráce s tuzemskými, zahraničními a mezinárodními institucemi zabývajícími se uvedenými službami, tvorba a správa webových stránek pro třetí osoby, tvorba, instalace, aktualizace a správa počítačového software, tvorba a zajišťování počítačových operačních systémů pro třetí osoby, analýza počítačových systémů, provozování on-line databází, informace, poradenství a konzultace vztahující se k výše uvedeným službám, zprostředkovatelská činnost se službami ve třídě 42.

6. S účinností ode dne 27. 7. 2017 došlo k převodu napadené přihlášky ochranné známky z původního přihlašovatele, společnosti 601 s.r.o., Praha 1, na společnost Tuzex s.r.o., Praha 3. S účinností ke dni 31.10.2017 společnost Tuzex s.r.o., Praha 3, změnila obchodní firmu na TUZEX services s.r.o.
7. Žalobce v pozici namítajícího uplatnil v rámci námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb. svoji kombinovanou ochrannou známku č. 282184.

8. Tato namítaná ochranná známka byla v celém rozsahu výrobků a služeb zrušena rozhodnutím předsedy Úřadu ze dne 27. 3. 2017, rozhodnutí nabylo právní moci téhož dne. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 29. 5. 2017 k Městskému soudu v Praze správní žalobu s návrhem na přiznání odkladného účinku. Městský soud usnesením č.j. 8A 99/2017-49-50 ze dne 27.6.2017 odkladný účinek správní žalobě žalobce nepřiznal. Žalovaný v této souvislosti poznamenal, že na namítanou ochrannou známku se tak s ohledem na takový stav hledí jako na pravomocně zrušenou.
9. K námitkám žalobce (fakticky jsou ve vztahu k zastavení námitkového řízení shodné s žalobními body) žalovaný uvedl, že zásada rozhodování podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí a nikoli v době zahájení řízení, má oporu i v judikatuře, např. v rozsudku NSS ze dne 7.4.2011 č.j. 1 As 24/2011-79, na který ve svém vyjádření k rozkladu upozornil i přihlašovatel. Zde je mimo jiné uvedeno, že na rozdíl od zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (§ 154 odst. 1) a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (§ 75 odst. 1) zákon 6. 500/2004 Sb. neobsahuje konkrétní ustanovení, které by zakotvovalo zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Lze však vycházet z toho, že zásada vyplývá implicitně ze zákona č. 500/2004 Sb., a to ostatně již jen s přihlédnutím k jiným ustanovením daného zákona, jako je §96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4. V odvolacím řízení lze dle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. uvádět jen takové nové skutečnosti, které nemohl účastník uplatnit dříve (např. proto, že nastaly až po vydání prvostupňového rozhodnutí). Ve zmíněném § 90 odst. 4 má odvolací orgán ve správním řízení povinnost zrušit napadené rozhodnutí a zastavit řízení, pokud zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení. Tato

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.

povinnost se musí analogicky použít i na rozhodování samotného orgánu v prvním stupni. Obdobně podle § 96 odst. 2 citovaného zákona se soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje v přezkumném řízení správním podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. (bod 25 a 26).

10. Žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně rozhodl o zastavení řízení o námitkách podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách v souladu s platnou právní úpravou a judikaturou. Ustanovení § 26 odst. 1 citovaného zákona stanoví, že Úřad zastaví řízení o námitkách, pokud odpadl důvod podání námitek. Důvodem pro podání námitek podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) daného zákona je existence starší ochranné známky namítajícího, která je shodná či podobná s přihlašovaným označením a shodnost či podobnost výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a starší ochranná známka vztahují, v důsledku čehož existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Starší ochrannou známkou byla v tomto případě kombinovaná ochranná známka

č. 282184 v provedení

V okamžiku, kdy byla namítaná ochranná známka pravomocně zrušena, odpadl důvod k podání námitek, neboť zrušená, tudíž neexistující ochranná známka, nemůže být překážkou pro zápis přihlašovaného označení podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb. Pokud žalobce v rozkladu poukazoval na komentář k zákonu o ochranných známkách {viz Roman Horáček a kol., Zákon o ochranných známkách, 2. vydání, Praha 2008, str. 195 a násl.}, nejedná se v případě komentáře k ustanovení o zastavení řízení o námitkách o taxativní výčet případů, kdy k zastavení řízení dojde, ale pouze o výčet demonstrativní. Žalovaný považoval zrušení namítané ochranné známky za jeden z logických důvodů pro zastavení námitkového řízení, neboť žalobce již není nositelem práva k ochranné známce, která by zápisem přihlašovaného označení mohla být ohrožena nebo poškozena. Nemůže tak být porušeno jeho výlučné právo označovat své výrobky a služby ochrannou známkou, pro které je zapsána, a tudíž už ani nemá právo bránit své označení vůči tomu, kdo by bez jeho souhlasu chtěl zapsat do rejstříku a užívat shodné či podobné označení. Bez vlastnictví namítané ochranné známky již žalobce v pozici namítajícího nemá aktivní legitimaci k podání námitek podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 411/2003 Sb. Vzhledem k tomu, že námitky podané podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) daného zákona se opíraly výlučně o tuto namítanou ochrannou známku, která byla pravomocně zrušena, odpadl důvod pro podání námitek.

11. Ve vztahu k namítané délce správního řízení žalovaný odkázal na § 45 zákona o ochranných známkách, který stanoví subsidiaritu správního řádu. V řízení o ochranných známkách tak neplatí některá ustanovení správního řádu mj, o přerušení řízení, o lhůtách pro vydání rozhodnutí, o ochraně proti nečinnosti. Správní orgán I. stupně (ani odvolací správní orgán) tedy není vázán ustanoveními správního řádu. Vzhledem k tomu, že souběžně s řízením o námitkách proti přihlašovanému označení probíhalo i řízení o zrušení namítané ochranné známky a v případě jejího zrušení by odpadl právní důvod pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.

podání námitek podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách, správní orgán I. stupně správně vyčkal s vydáním rozhodnutí do doby, než odvolací orgán pravomocně rozhodl ve věci návrhu na zrušení namítané ochranné známky v plném rozsahu, což je v souladu se zásadou právní jistoty a hospodárnosti řízení. Vzhledem k výše uvedenému konstatoval, že správní orgán I. stupně tím, že rozhodl o námitkách namítajícího zhruba po dvou letech ode dne podání námitek, nijak neporušil žádná ustanovení jak zákona o ochranných známkách či správního řádu.

12. Žalovaný dále přezkoumal rozkladem napadené rozhodnutí v části týkající se posouzení námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. i) zákona o ochranných známkách. Žalovaný se zabýval otázkou, zda namítané autorské dílo

je autorským dílem ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 121/2000 Sb, dospěl přitom k závěru, že u žalobcem namítaného díla se jedná o minimální, na první pohled nijak výrazně postřehnutelnou invenci (tvůrčí přínos při zpracování původního díla) ze strany pana L. S., který zcela vycházel z konceptu již existujícího označení

13. Rozdíly nejsou na první pohled zřetelné. Z těchto důvodů žalovaný konstatoval, že se nejedná o tvůrčí zpracování již existujícího díla ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 121/2000 Sb., a tudíž zpracováním nevzniklo ani nové samostatné autorské dílo. Čestné prohlášení L. S., jakožto i nečinnost ze strany společnosti TUZEX, a.s., nepovažoval žalovaný pro prokázání přechodu práv k užívání a publikování loga za dostatečné. Navíc, tato tvrzení uvedl žalobce až v rozkladu a i čestné prohlášení bylo předloženo až ve druhém stupni řízení, tj. po uplynutí lhůty k podání námitek, a tudíž k nim odvolací orgán při přezkoumání napadeného rozhodnutí nemohl přihlížet. Mimo to není zřejmé, kdo je autorem původního loga, neboť společnost TUZEX, a.s. to být nemohla, neboť autorem a nositelem osobnostních práv může být jen osoba fyzická. Právnícká osoba může být nositelem pouze majetkových autorských práv, která odvozuje od práv autora. Žalovaný konstatoval, že s ohledem na výše uvedené nebylo proto nutné, z důvodu hospodárnosti a rychlosti řízení, zkoumat další podmínku úspěšného uplatnění námitkového důvodu podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. i) zákona o ochranných známkách z pohledu zásahu do autorských práv.
14. Žalovaný se zabýval přezkoumáním napadeného rozhodnutí rovněž v části týkající se námitek podaných podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách. V tomto ohledu žalovaný konstatoval, že přihlašovatel znal označení žalobce, resp. jeho namítanou ochrannou známku, nelze se však domnívat, že přihlašovatel byl srozuměn s

tím, že ji žalobce užívá v obchodním styku, nýbrž měl za to, že namítaná ochranná známka řádně užívána není, čemuž svědčí i opakovaný návrh na zrušení namítané ochranné známky z důvodu jejího neužívání, který se posléze, vzhledem k tomu, že namítaná ochranná známka byla zrušena v plném rozsahu, ukázal jako opodstatněný. Poukázal na práva vlastníka při podání návrhu na zrušení jeho ochranné známky, resp. na možnost užívání své ochranné známky doložit a dosáhnout tím toho, že jeho ochranná známka zrušena není. Tato situace však nenastala v případě namítané ochranné známky, kde žalobce řádné užívání své ochranné známky pro zapsané výrobky a služby neprokázal a nehraje přitom roli skutečnost, že návrh na její zrušení byl podán ze strany přihlašovatele ani to, že byl tento návrh podán dvakrát.

15. Žalovaný konstatoval, že návrh na zrušení namítané ochranné známky byl podán ze zákonem předpokládaného důvodu, kdy se přihlašovatel domníval, že namítaná ochranná známka není užívána řádně, a tudíž že by neměla být i nadále registrována jako platná ochranná známka. V tomto postupu nelze shledat zneužití práva. Žalovaný zároveň poukázal na to, že Evropská unie klade důraz na princip řádného užívání ochranných známek ve spojení s výrobky a službami, pro něž jsou zapsány, v opačném případě mohou být zrušeny, resp. práva z takových známek, které nejsou užívány, nelze úspěšně vymáhat. V této souvislosti je nově uváděno, že pokud by nebyla ochranná známka řádně užívána, neměl by její vlastník možnost podávat námitky proti pozdější ochranné známce nebo se domáhat její neplatnosti (viz čl. 31 a 32 Preambule Směrnice Evropského parlamentu a Rady EU 2015/2436 ze dne 16. 12. 2015, kterou se sblížují právní předpisy členských států o ochranných známkách). V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 3/2008-195, je v souvislosti s touto námitkou třeba, aby namítající prokázal, že je dotčen přihláškou ochranné známky, která nebyla podána v dobré víře. Žalobce však v tomto směru žádné konkrétní argumenty neuvedl a spíše odkazoval na jednání přihlašovatele a na skutečnost, že se jedná o obecně známé, historicky užívané označení, které navíc původně užíval zcela jiný subjekt (společnost Tuzex a.s. a jeho právní předchůdci), díky kterému se toto označení do povědomí spotřebitelů dostalo. Z těchto důvodů žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neprokázal žádným způsobem, že by byl napadenou přihláškou ochranné známky dotčen, a tím nebyla splněna jedna ze základních podmínek pro úspěšné uplatnění námitek podaných podle výše uvedeného ustanovení. Žalovaný dospěl k závěru, že namítajícímu se nepodařilo prokázat, že přihláška ochranné známky zn. sp. 0-507943 byla podána v nedobré víře ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. ani to, že by byl nějakým způsobem podanou přihláškou dotčen ve svých právech.
16. Žalobce v žalobě namítl, že řízení o námitkách dle námitkového důvodu dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách bylo zastaveno v rozporu se zákonem. Žalovaný nevzal v potaz argumentaci žalobce, že ust. § 26 odst. 1 zákona o ochranných známkách se sice vztahuje na případy, kdy dojde k odpadnutí důvodů pro podání námitek, avšak za odpadnutí důvodů nelze považovat případ, kdy dojde ke zrušení ochranné známky, která je podkladem pro podání námitek, nýbrž z důvodů na straně přihlašovatele nebo samotné přihlášky, tj. zejména zpětvzetí přihlášky ochranné známky nebo pokud jsou námitky podány více namítajícími, a dojde k zamítnutí přihlášky ochranné známky z důvodů jedné z námitek, nemá význam rozhodovat o dalších. V tomto ohledu poukázal žalobce na komentář k zákonu o ochranných známkách. (*Roman Horáček a kolektiv Zákon o ochranných známkách / Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení.*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.

Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, 2. vydání, Praha 2008, s. 195 a násl.); v komentáři k zákonu se přitom se vůbec neuvádí případ, kdy by ust. § 26 odst. 1 zákona o ochranných známkách mělo být aplikováno na případ, kdy dojde k zániku ochranné známky, která je podkladem pro podání námitek dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona. Takový účel aplikace tohoto ustanovení neobsahuje ani důvodová zpráva.

17. K závěru žalovaného, že rozhodnutí má být vydáno na základě skutkového a právního stavu existujícího v době jeho vydání žalobce poukázal na právní názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 17. 3. 2016, č.j. 7 Azs 29/2016-22, dle kterého „Výše uvedené obecné pravidlo pro určení, k jakému okamžiku má být zkoumán rozhodný skutkový stav (pozn. navrhovatele - má se na mysli, že se vychází ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí), ovšem nelze absolutizovat. Rozhodující je totiž především to, jaká skutečnost má být zkoumána. Má-li být posuzována skutečnost, která se odebrala v minulosti, nemůže být rozhodné, že nadále netrvá. Je-li například důvodem rozhodnutí o žádosti chování žadatele předcházející podání žádosti (např. spáchání trestného činu), nemusí být nijak významné, že se žadatel po podání žádosti již chová jinak (tj. trestnou činnost nepáchá). Je tedy nutno vždy zkoumat povahu skutečnosti, jejíž hodnocení zákon požaduje. I když se předmět sporu, ve kterém bylo vydáno citované ustanovení, vztahoval k jiné oblasti správních řízení, je tento rozsudek příležitý i pro problematiku ochranných známek, neboť podává obecný výklad správního řádu k zavedené praxi (zásadě), že správní rozhodnutí se vydává ke stavu skutkovému a právnímu v době jeho vydání a také podává vodítka k limitům této praxe. Žalobce namítl, že „skutečností v minulosti“ je okolnost, že námitky proti napadené přihlášce ochranné známky byly podány v okamžiku, kdy existovala ochranná známka žalobce, s níž byla přihláška ochranné známky v kolizi. Není již dále významné, jaký byl osud ochranné známky.
18. Žalovaný tedy chybně aplikoval § 26 odst. 1 zákona o ochranných známkách, správní řád a (judikatorně) daná pravidla pro určení, k jakému okamžiku má být zkoumán rozhodný skutkový stav, to vše mělo za následek chybné rozhodnutí v předmětné věci, resp. chybu v prvostupňovém rozhodnutí i v napadeném rozhodnutí, když žalovaný vůbec nevzal v potaz podobnost napadené přihlášky ochranné známky a ochranné známky žalobce a řízení o námitkách podaných dle námitkového důvodu dle ust. § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách zastavil.
19. Žalobce namítl nesprávný postup žalovaného ve věci námitek i z pohledu délky řízení, kdy doba od podání námitek (dne 22. 7. 2015) do vydání prvostupňového rozhodnutí (12. 4. 2017) byla skoro dva roky. Délka správního řízení do vydání prvostupňového rozhodnutí byla mnohonásobně delší, než lhůty stanovení pro vydání správních rozhodnutí dle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Pokud by žalovaný vydal prvostupňové rozhodnutí a případně napadené rozhodnutí ve lhůtách daných správním řádem, kterým se také řídí řízení o námitkách nebo alespoň ve lhůtě přiměřené, byla by ochranná známka žalobce platnou a výsledek řízení tak zřejmě zcela odlišný. Těmito pochybeními byl žalobce výrazně dotčen na svých právech.
20. Žalobce namítl nesprávnou aplikaci ustanovení zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), kdy žalovaný došel k nesprávnému závěru, že žalobci nesvědčí autorská práva k označení, které je předmětem napadené přihlášky ochranné známky. Z tohoto důvodu žalovaný v rozporu s právními předpisy a provedeným dokazováním zamítl

námítky podané dle námitkového důvodu ust. § 7 odst. 1 písm. i) zákona o ochranných známkách.

21. Žalobce rovněž namítl, že žalovaný v rozporu s právními předpisy a provedeným dokazováním zamítl námítky podané dle námitkového důvodu ust. § 7 odst. 1 písm. k) zákona o ochranných známkách, když došel k závěru, že ze strany přihlašovatele napadené přihlášky ochranné známky nebyla tato přihláška podána v rozporu s dobrou vírou.
22. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, setrval na skutkových zjištěních a právní argumentaci tam uvedené. Navrhl žalobu zamítnout.
23. Osoby zúčastněné na řízení navrhovaly žalobu zamítnout. Odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Azs 29/2016- 22 není přílehlavý, neboť předmětem sporu bylo hodnocení nutnosti péče o matku, a jedná se tak o zcela odlišné okolnosti oproti tomuto řízení, zásadu rozhodování podle skutkového a právního stavu v obě vydání rozhodnutí ostatně soud ani v tomto rozsudku nepopřel. Naopak, jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 17. 12. 2008 č. j. 1 As 68/2008-126, je zásada rozhodování podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí platná i pro rozhodování odvolacího správního orgánu. Tuto zásadu potvrdil Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 7.4.2011, č.j. 1 As 24/2011-79. Ve vztahu k namítané délce řízení poukázaly na § 45 odst. 1 zákona o ochranných známkách.
24. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou tvrzených bodů nepřezkoumatelnosti a nezákonnosti, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, přitom dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Podle § 26 odst. 1 věta první zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách (ve znění účinném do 31.12.2018) úřad řízení o námitkách zastaví, pokud odpadl důvod podání námitek.
26. Podle § 26 odst. 4 uvedeného zákona, zjistí-li Úřad, že přihlašovaná ochranná známka nezasahuje do zákonem chráněných starších práv třetích osob uvedených v ustanovení § 7, námítky zamítne.
27. Podle § 7 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona se přihlašované označení nezapiše do rejstříku ochranných známek na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti. Za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.
28. Podle § 7 odst. 1 písm. i) uvedeného zákona se přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu osobou, které náleží práva k autorskému dílu, pokud autorské dílo může být užíváním přihlašovaného označení dotčeno.

29. Podle § 7 odst. 1 písm. k) uvedeného zákona se přihlašované označení nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.
30. Ve vztahu k zastavení řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách je mezi účastníky řízení spor o určení okamžiku, ke kterému má být hodnocen skutkový a právní stav.
31. Tato právní otázka byla soudní judikaturou v minulosti řešena. Přílehavě osoby zúčastněné na řízení v tomto ohledu poukázaly na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7.4.2011, č.j. 1 As 24/2011 – 79. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru: „Na rozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovala zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Lze však souhlasit s názorem, že zásada vyplývá implicitně ze správního řádu, a to ostatně již jen s přihlédnutím k jiným ustanovením správního řádu, jako je § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4.

V odvolacím řízení lze dle § 82 odst. 4 správního řádu uvádět jen takové nové skutečnosti, které nemohl účastník uplatnit dříve (např. proto, že nastaly až po vydání prvostupňového rozhodnutí). Ve zmíněném § 90 odst. 4 má odvolací orgán ve správním řízení povinnost zrušit napadené rozhodnutí a zastavit řízení, pokud zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení. Tato povinnost se musí analogicky použít i na rozhodování samotného orgánu v prvním stupni. Obdobně podle § 96 odst. 2 správního řádu se soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje v přezkumném řízení správním podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. Ostatně i u obnovy řízení je ve smyslu § 100 odst.1 nezbytným předpokladem to, že dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které mezitím vyšly najevo, existovaly v době původního řízení (nikoliv tedy jen na jeho počátku, ale kdykoliv v jeho průběhu včetně jeho konce).

Rozhodování správního orgánu podle skutkového stavu v době vydání rozhodnutí tedy vyplývá přímo z povahy správního řízení, které směřuje k vydání konstitutivního správního rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 68/2008 – 126, zejména body 36 a 37). Teprve právní mocí takového rozhodnutí vzniká, mění se či zaniká právo a povinnost. Tento postup je brán jako samozřejmý a zavedený v historii správního řízení (např. již rozhodnutí prvorepublikového NSS ze dne 20. 10. 1925, sp. zn. 8179/25, Boh. A. č. 5975/26). I to mohlo být důvodem, proč zákonodárce nepovažoval za nutné speciálně toto pravidlo kodifikovat do konkrétních ustanovení, na rozdíl od řízení přezkumného. V přezkumném řízení podle správního řádu se posuzuje soulad s právními předpisy podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. I když tedy není výslovně stejný princip zmíněn v ustanoveních upravujících postup správního orgánu na prvním stupni, není důvod se domnívat, že zákonodárce měl v úmyslu uplatňovat tento princip pouze v přezkumném řízení. Takový postup by jistě byl naprosto absurdní. Nutil by totiž správní orgán v prvním stupni vydat rozhodnutí, o kterém by ovšem všichni jeho aktéři věděli, že bude zrušeno v řízení odvolacím nebo v jiném řízení.

Tím samozřejmě není vyloučeno, aby zákonodárce ve zvláštních případech stanovil, že rozhodný pro posouzení žádosti ve správním řízení je skutkový stav, který existoval v okamžiku podání žádosti či v jinak určeném okamžiku (např. době spáchání disciplinárního provinění,

srov. § 51 odst. 1 zákona č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví).“

32. Jestliže tedy správní orgán podle § 7 odst. 1 písm. a) na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku posuzuje shodnost či podobnost se starší ochrannou známkou a shodnost nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, a v důsledku toho pak, zda existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, nutně musí k okamžiku jeho rozhodnutí objektivně existovat obě porovnávané ochranné známky. Základním principem při posuzování námitek podle uvedeného zákonného ustanovení je ochrana spotřebitelské veřejnosti, tj. zamezení pravděpodobnosti záměny zboží či služeb na její straně. Vyřešení této otázky při neexistující konkurenci ochranných známek nenalézá opodstatnění, objektivně pak takové posouzení ani provést nelze. Skutkový stav k okamžiku podání námitek při okolnostech daného případu vzhledem k uvedeným principům pro posouzení námitek relevantní být nemůže.
33. Zcela v souladu se zákonem byl proto postup správního orgánu I. stupně, pokud řízení o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o ochranných známkách pro odpadnutí důvodu zastavil.
34. Smyslem rozhodnutí o námitkách je posouzení „pravděpodobnosti záměny na straně veřejnosti“, Postupem při hodnocení rozlišovací způsobilosti a pravděpodobnosti záměny přihlašovaných označení a starších ochranných známek se zabývá i rozsáhlá soudní judikatura. Vzhledem k tomu, že ustanovení zákona o ochranných známkách je v uvedeném ohledu transpozicí čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 89/104/EHS, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (následně rekodifikované do směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES obdobného znění), je třeba zohlednit i relevantní judikaturu Soudního dvora Evropské unie. S ohledem na obdobné principy, na nichž stojí řízení o námitkách, v nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství [následně rekodifikovaném nařízením Rady (ES) č. 207/2009], resp. v [nařízení č. 2017/1001](#) ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (kodifikované znění), účinného ode dne 1. října 2017, které zrušuje Nařízení (ES) č. 207/2009, lze vycházet i z judikatury Tribunálu (dříve Soudu prvního stupně) a Soudního dvora.
35. Soud zde k žalobnímu tvrzení odkazuje i na závěry Soudu prvního stupně ve věci T-191/04 MIP Metro v. OHIM - Tesco Stores (METRO). Soud dospěl k násl. závěrům: „Je nutné připomenout, že podle ustálené judikatury je základní funkcí ochranné známky zaručit spotřebiteli nebo koncovému uživateli totožnost původu výrobku označeného ochrannou známkou tím, že jim umožní tento výrobek odlišit bez možnosti záměny od výrobku jiného původu (rozsudky Soudního dvora ze dne 23. května 1978, Hoffmann – La Roche, 102/77, Recueil, s. 1139, bod 7; ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, Recueil, s. I-5089, bod 48, a ze dne 16. září 2004, SAT.1 v. OHIM, C-329/02 P, Sb. rozh. s. I-8317, bod 23). Neexistuje obecný zájem na poskytnutí veškeré ochrany stanovené nařízením č. 40/94 o ochranné známce, která neplní svou základní funkci (výše uvedený rozsudek Henkel v. OHIM, bod 48).“ (...) „Navíc žalobkyně a OHIM správně uplatňují, že námitkové oddělení a odvolací senáty musí vzít v úvahu změny okolností, které nastaly mezi podáním námitek

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.

a rozhodnutím o námitkách a které vyplývají z důkazů předložených účastníky řízení v odpovědi na žádost OHIM o poskytnutí informací.

V tomto ohledu je namístě připomenout, že Soud ve svém rozsudku ze dne 23. září 2003, Henkel v. OHIM – LHS (UK) (KLEENCARE) (T-308/01, Recueil, s. II-3253, bod 26) rozhodl, že v rámci přezkumu rozhodnutí o námitkách, který provádí odvolací senát na základě čl. 61 odst. 1 nařízení č. 40/94, závisí výsledek odvolání na otázce, zda nové rozhodnutí, které má stejný výrok jako rozhodnutí, jež je předmětem odvolání, může, nebo nemůže být legálně přijato v okamžiku, kdy se rozhoduje o odvolání.“(...) „S ohledem na výše uvedené Soud konstatuje, že odvolací senát měl nesprávně za to, že jednak nemůže přihlídnout k uplynutí doby platnosti starší ochranné známky předtím, než námitkové oddělení rozhodne o námitkách, a jednak, že námitkové oddělení nemá právo žádat informace o obnovení zápisu starší ochranné známky po původním předložení důkazů. Odvolací senát tímto vyložil ustanovení nařízení č. 40/94 a prováděcího nařízení, jež upravují posuzování relativních důvodů pro zamítnutí a námitkové řízení, v rozporu se zásadami, na kterých spočívají, a zejména porušil článek 76 nařízení č. 40/94 a pravidlo 20 prováděcího nařízení.“

36. S ohledem na výše uvedené důvody argumentace žalobce, že rozhodný je skutkový stav existující v době podání námitek, neobstojí. Neobstojí v tomto ohledu ani odkaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2016, č.j. 7 Azs 29/2016-22. Závěry soudu v tomto rozsudku jsou fakticky shodné se závěry žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí, z kontextu žalobcem vytržená pasáž odůvodnění tohoto rozsudku jeho argumentaci nijak nepodporuje. Jestliže tedy žalobce odkazuje na závěry soudu: „Výše uvedené obecné pravidlo pro určení, k jakému okamžiku má být zkoumán rozhodný skutkový stav, ovšem nelze absolutizovat. Rozhodující je totiž především to, jaká skutečnost má být zkoumána. Má-li být posuzována skutečnost, která se odehrála v minulosti, nemůže být rozhodné, že nadále netrvá. Je-li například důvodem rozhodnutí o žádosti chování žadatele předcházející podání žádosti (např. spáchání trestného činu), nemusí být nijak významné, že se žadatel po podání žádosti již chová jinak (tj. trestnou činnost nepáchá). Je tedy nutno vždy zkoumat povahu skutečnosti, jejíž hodnocení zákon požaduje.“, v souzené věci neměl správní orgán v rámci rozhodování o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. a) zkoumat skutečnost, která se odehrála v minulosti, nýbrž to, zda v okamžiku jeho rozhodnutí existuje konkurence namítaného a přihlašovaného označení.
37. Nedůvodnou soud shledal i námitku žalobce poukazující na nepřiměřenou délku správního řízení. Podle § 45 odst. 1 zákona o ochranných známkách platí pro řízení o ochranných známkách správní řád, avšak s výjimkou ustanovení mj. o lhůtách pro vydání rozhodnutí. V tomto ohledu lze pro stručnost odkázat na přílehlavou argumentaci žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí, s níž se soud ztotožnil. V postupu správního orgánu I. stupně, pokud vyčkal na výsledek řízení, v němž šlo o existenci namítaného označení, a postavil tak najisto skutkový stav potřebný pro své rozhodnutí, soud neshledal vady, které by měly vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
38. Z obecných tvrzení žalobce napadajících rozhodnutí o námitkách podaných podle § 7 odst. 1 písm. i), písm. k) zákona o ochranných známkách nejsou seznatelné skutkové děje a individuálně odlišitelné okolnosti věci, jež žalobce považoval za relevantní k tvrzené nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Rovněž nejsou tvrzeny konkrétní právní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.

důvody žalobou napadeného rozhodnutí. Nelze proto ve vztahu k těmto tvrzením vymezit skutkový a právní rámec soudního přezkumu. Uvedená tvrzení nenaplnují definici žalobního bodu, v mezích těchto obecných tvrzení tak žalobou napadené rozhodnutí přezkoumáno nebylo (§75 odst. 2 s.ř.s.).

39. Z výše uvedených důvodů soud podle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem vyslovili souhlas.
40. Výrok o náhradě nákladů řízení mezi účastníky řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. *a contrario*. Žalovaný byl ve věci zcela úspěšný, žádné náklady řízení mu však nevznikly, soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Osobám zúčastněným na řízení soud povinnosti neukládal, o náhradě nákladů ve vztahu k nim soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s.ř.s., *a contrario*.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **l z e** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2019

Mgr. Aleš Sabol, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Š. L.